

INCLUSIEF ONDERWIJS IS EEN RECHT, GEEN GUNST

Persdossier GRIP bij voorstel BNM-decreet

1. Uitbreiding persbericht

De Vlaamse regering gaat in tegen het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap

De Vlaamse regering gaf vandaag (20 september 2013) haar goedkeuring aan het ontwerp van 'decreet betreffende belangrijke en noodzakelijke maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften' (BNM). Dit decreet werd aangekondigd als een belangrijke stap om inclusief onderwijs waar te maken. De burgerrechtenorganisatie Gelijke Kansen voor Iedere Persoon met een handicap (GRIP) is evenwel zwaar ontgoocheld en ziet in dit decreet eerder een stap achteruit dan een stap vooruit.

Het decreet heeft de lovenswaardige bedoeling om het stijgend aantal doorverwijzingen naar het buitengewoon onderwijs in te dijken. Scholen 'gewoon onderwijs' worden aldus voor hun verantwoordelijkheid geplaatst om de nodige 'redelijke' aanpassingen te nemen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften. Maar eenmaal door het CLB een attest voor buitengewoon onderwijs wordt afgeleverd, geldt dit niet alleen als een recht op buitengewoon onderwijs voor de leerling, maar evenzeer als een recht voor de gewone school om inclusief onderwijs te weigeren.

In strijd met het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap

België ratificeerde in 2009 het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap (VRPH). Onder artikel 24 legt dit Verdrag vast dat leerlingen met een handicap inclusief onderwijs moeten kunnen volgen. Dit ontwerpdecreet komt evenwel niet tegemoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit het VN-Verdrag. Het biedt onvoldoende garanties op inschrijving voor leerlingen die nood hebben aan een aangepast curriculum. Dit is vaak eigen aan 'inclusief onderwijs'. Bovendien wordt bijkomende financiering voor ondersteuning in het gewoon onderwijs door dit ontwerpdecreet niet voorzien, wat opnieuw duidelijk maakt dat ook dit decreet ouders en leerlingen geen evenwaardige keuzemogelijkheid biedt.

Niet de goede manier om inclusief onderwijs waar te maken

Inge Ranschaert van GRIPvzw: 'Dit voorstel van decreet is niet de juiste manier om inclusief onderwijs waar te maken. Men kiest niet resoluut voor inclusie. Wanneer leerlingen met een handicap nood hebben aan een individueel curriculum, zullen scholen het met dit decreet nog makkelijker hebben om hen te weigeren. We menen dat dit decreet eerder een rem dan een stimulans zal betekenen.'

Vlaamse regering maakt zijn belofte niet waar.

Het decreet BNM heeft als doelstelling een aantal maatregelen te nemen met betrekking tot het onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften in het gewoon en buitengewoon onderwijs. Dit dient gekaderd te worden binnen de jarenlange impasse rond het inclusief onderwijs. In juli 2011 werd het 'leerzorgdkader' afgevoerd maar werden door dezelfde Vlaamse regering een aantal 'dringende maatregelen' genomen. Daarbij ook de belofte om het inschrijvingsrecht te versterken door een nieuw basisartikel, overeenkomstig het art. 24 van het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap.

Op het eerste zicht zit het wel goed met de tekst van het ontwerpdecreet BNM. De aftoetsing van redelijke aanpassing vervangt de draagkrachtafweging. Men bevestigt zo dat iedere leerling principieel een inschrijvingsrecht heeft in het gewoon onderwijs. Maar het recht op inclusief onderwijs wordt verder in het decreet afgezwakt en door zijn complexe formuleringen is dit voorstel BNM-decreet niet duidelijk genoeg. Uiteindelijk komt het erop neer dat leerlingen die nood hebben aan een individueel curriculum enkel ingeschreven worden op basis van een vrijwillig engagement van een school. Dit betekent zelfs dat het inschrijvingsrecht nog wordt afgezwakt t.a.v. het GOK-decreet.

Vijf na twaalf

Het is duidelijk dat de Vlaamse regering hier zwaar onder druk is gezet door de onderwijskoepels en de vakbonden, die inclusief onderwijs willen tegenhouden en een status quo voor het buitengewoon onderwijs bepleiten. Hun standpunt van bij de aanvang van de onderhandelingen was dat een inschrijving inclusief onderwijs, omwille van de pedagogische vrijheid, afhangt van de goedkeuring van de school.

Een duidelijke politieke keuze voor inclusief onderwijs is nu heel dringend... eigenlijk moest die er al lang geweest zijn. Wanneer nu niet de juiste richting wordt ingeslagen dreigt minister Smet, maar met hem ganse Vlaamse regering, alle krediet te verliezen. Men mag hierbij niet uit het oog verliezen dat deze problemen reeds aangekaart zijn ten tijde van minister Marleen Vanderpoorten (binnen 'Maatwerk in samenspraak'). Dus in 10 jaar tijd heeft de Vlaamse regering hier nog geen stap in vooruit gezet... en nu zet ze nu een stap achteruit. Bovendien wordt in het

voorjaar van 2014 de Belgische en Vlaamse invulling van het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap door het internationaal VN-Comité beoordeeld. Vanuit die hoek komt er heel waarschijnlijk een terechtwijzing wegens het niet naleven van het art. 24. Vanuit het **Centrum voor Gelijkheid van Rechten en voor Racismebestrijding** (CGKR) kwam alvast het signaal dat dit voorstel van decreet niet voldoet aan de verwachtingen van het VN-Verdrag (VRPH): *‘Hoewel het voorliggend ontwerp van decreet de bedoeling heeft om een eerste stap te zetten richting de implementatie van het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap, stelt het Centrum vast dat het tegelijk op een aantal cruciale punten niet tegemoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit dit VN-Verdrag.’* (advies CGKR, 7 mei 2013).

Het VN-Verdrag niet alleen ondertekenen, maar vooral uitvoeren.

Inge Ranschaert (GRIPvzw): ‘Wat ons ontbreekt is een degelijk beleidskader, een overheid die eindelijk kleur durft te bekennen en inclusie echt kansen geeft. Dit door inclusie te erkennen als een recht voor alle kinderen en jongeren, dit recht in te schrijven in een degelijk beleidskader en hieraan de nodige financiële middelen te koppelen. Politiekers moeten de nodige durf aan de dag leggen om een VN-Verdrag niet alleen te ondertekenen maar vooral uit te voeren.’

2. Samenvatting commentaar GRIP

Samenvatting commentaar GRIP bij het ontwerp van 'decreet betreffende belangrijke en noodzakelijke maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften'.

Dit voorstel van decreet is niet de juiste manier om inclusief onderwijs waar te maken. We menen dat het eerder een rem dan een stimulans zal betekenen. Het voorstel van decreet is op zich ook in strijd met het art. 24 van het Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap.

1. De aftoetsing van redelijke aanpassing vervangt de draagkrachtafweging. Men bevestigt zo dat iedere leerling principieel een inschrijvingsrecht heeft in het gewoon onderwijs, conform het Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap (VRPH) en de Belgische en Vlaamse antidiscriminatiewetgeving.
2. Door zijn complexe formuleringen mist dit voorstel BNM-decreet aan duidelijkheid. Het dreigt verwarring te zaaien in de toepassing en biedt aldus te weinig rechtszekerheid. Dit zal er op zal neerkomen dat het inschrijvingsrecht wordt afgezwakt t.a.v. het GOK-decreet.
3. Voor leerlingen die nood hebben aan een individueel leertraject, zoals dit vaak voorkomt bij 'inclusief onderwijs', is er geen inschrijvingsrecht. Onze inschatting is dat bij een attest type 2 de school zelfs geen aftoetsing van redelijke aanpassing meer zal moeten maken. Op die manier blijft er in feite niets over van het principieel recht op inclusief onderwijs (enkel recht op 'geïntegreerd onderwijs'). Dit terwijl het recht op inclusief onderwijs zoals vastgelegd is in art. 24 van het VRPH van toepassing is voor alle leerlingen, ook leerlingen met een verstandelijke of meervoudige beperking.

We herhalen ook een aantal punten uit de standpuntnota van 2012:

- Het is hoogdringend dat de nodige maatregelen worden genomen om in het gewoon onderwijs dezelfde middelen ter ondersteuning beschikbaar te stellen als in het buitengewoon onderwijs.
- Het betrekken van personen met een handicap bij de Commissie Leerlingenrechten is een goede zaak, maar de versterking van deze commissie om rechtsbescherming te voorzien met nog grondiger gebeuren of een alternatief dient uitgewerkt te worden.
- Om ten volle de kaart te trekken van inclusief onderwijs dienen alle CLB adviezen twee sporen te bevatten: zowel mogelijkheden binnen het buitengewoon onderwijs als mogelijkheden binnen inclusief onderwijs.

3. Commentaar van GRIP bij het inschrijvingsrecht zoals voorzien in het ontwerp van decreet BNM

De Vlaamse regering gaf op 20 september 2013 haar goedkeuring aan het ontwerp van 'decreet betreffende belangrijke en noodzakelijke maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften' (BNM).

Dit decreet heeft als doelstelling een aantal maatregelen te nemen met betrekking tot het onderwijs aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften in het gewoon en buitengewoon onderwijs. Het is duidelijk dat dit decreet ook bepalend zal zijn voor het recht op inclusief onderwijs.

In het streven naar inclusief onderwijs staat voor GRIP centraal dat **Vlaanderen, in overeenstemming met de ratificatie van het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap, werkt dient te maken van een steviger inschrijvingsrecht voor leerlingen met een handicap in het gewoon onderwijs.**

In onze commentaren focussen we op dit thema, in het volle bewustzijn dat het BNM-decreet nog andere bedoelingen heeft.

COMMENTAAR 1:

Op zich wordt de 'draagkrachtafweging' van het GOK-decreet in het BNM decreet wel vervangen door een afweging van de disproportionaliteit van de redelijke aanpassing.

We lezen in Artikel II.11 § 3:

'De criteria voor de afweging van disproportionaliteit, als vermeld in §1 en §2, zijn conform het artikel 2, §2 en §3, van het Protocol van 19 juli 2007 betreffende het begrip redelijke aanpassingen in België krachtens de wet van 25 februari 2003 ter bestrijding van discriminatie en tot wijziging van de wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding.'

Dit is wat GRIP in eerdere standpuntnota's ook voorstelde. Men zou op basis van dit artikel dus geneigd zijn dit decreetsvoorstel zo te begrijpen dat **alle leerlingen inschrijvingsrecht hebben op basis van een aftoetsing van de redelijke aanpassing.**

Volgens GRIP beantwoordt dit aspect van het ontwerp BNM – mits de juiste interpretatie – aan het principe van het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap (VRPH):

Het VN-Verdrag art. 24.2a.:

'personen met een handicap niet op grond van hun handicap worden uitgesloten van het algemene onderwijssysteem'

Bovendien brengt het ontwerp BNM ook de onderwijswetgeving in overeenstemming met het Vlaamse Gelijkekansendecreet (art. 19).

'Er is sprake van het weigeren van redelijke aanpassingen voor een persoon met een handicap als aanpassingen worden geweigerd die geen onevenredige belasting betekenen, of waarvan de belasting in voldoende mate wordt gecompenseerd door bestaande maatregelen. Als aanpassing wordt beschouwd, elke concrete maatregel, van materiële of immateriële aard, die de beperkende invloed van een onaangepaste omgeving op de participatie van een persoon met een handicap neutraliseert'.

COMMENTAAR 2:

De duidelijke verwoording van een principiële inschrijvingsrecht en de plicht van de school tot het nemen van redelijke aanpassingen, zoals verwoord in het voorontwerp DAM, vinden we niet terug in het ontwerp BNM.

Voorontwerp DAM, art. II, 8.2.

'Het recht op inschrijving, vermeld in artikel 37bis, §1, geldt in principe voor leerlingen die beschikken over een verslag als vermeld in artikel 15. De school neemt ondersteunende maatregelen of verricht redelijke aanpassingen die nodig zijn om de effectieve participatie van de leerling aan het onderwijs te vergemakkelijken en zijn inclusie te bewerkstelligen'.

Deze twee sterke stellingen, principiële inschrijvingsrecht en de plicht tot redelijke aanpassingen, komen niet meer expliciet aan bod in het ontwerp BNM.

We vinden het een stap achteruit dat het voorstel voor het decreet dat moet zorgen voor de implementatie van het VN-Verdrag, op die manier aan duidelijkheid inboet.

COMMENTAAR 3

Een aantal tekstfragmenten doen afbreuk aan de rechtszekerheid en bieden ruimte voor een discriminerende praktijk. Dit maakt dat dit ontwerp van decreet niet voldoet aan het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap.

3.1. Inschrijving steeds onder ontbindende voorwaarde ?

Onder art. II.11. §2:

'Leerlingen die beschikken over een verslag als vermeld in artikel 15 worden door een school voor gewoon onderwijs onder ontbindende voorwaarde ingeschreven'.

In het voorontwerp DAM stond: 'kunnen onder ontbindende voorwaarde ingeschreven worden'.

Op het eerste zicht lijkt de formulering van het voorontwerp DAM hier aangewezen. Inschrijven onder ontbindende voorwaarde is een mogelijkheid, op initiatief van de school en mag geen automatisme zijn. Dit zou in tegenspraak zijn met de geest van het VN-Verdrag dat inclusief onderwijs het principe is en buitengewoon onderwijs de uitzondering.

Hierbij moet er duidelijkheid zijn omtrent de termijn. We lezen 'uiterlijk binnen een maand ontbonden'. Het is aangewezen om er sterk op toe te zien dat deze termijn wordt gerespecteerd.

3.2. 'Ontbindende voorwaarden' ?

Vanuit een juridisch oogpunt stellen we ons ook vragen bij de formulering 'ontbindende voorwaarden'. De term 'ontbindende voorwaarden' wordt doorgaans als juridische bepalingen bij vergunningen of contracten opgenomen om te wijzen op de gevolgen van een negatieve actie of een fout, of ook het niet nakomen van bepaalde verplichtingen. In deze context lijkt dit dus wat misplaatst. Een inschrijving is een recht voor leerlingen/ouders en een plicht voor de school. Het is dus niet iets waar voorwaarden aan kunnen verbonden worden voor de leerling of de ouders, die dan 'verbroken zou worden' wanneer ze niet aan deze voorwaarden zouden voldoen of in fout zouden gaan. Ouders gaan toch niet in de fout wanneer de school oordeelt dat 'redelijke aanpassingen' disproportioneel zijn. Op dat moment is er gewoon een meningsverschil. Want laat ons er toch vanuit gaan dat ouders, wanneer ze de stap naar een school zetten,

uitgaan van de redelijkheid van de gevraagde aanpassingen. Zij ondernemen dus geen 'actie' waardoor een inschrijving zou kunnen 'ontbonden worden'. Het is de school die een actie onderneemt wanneer ze oordeelt dat de 'redelijke aanpassingen' disproportioneel zijn.

De term 'ontbindende' voorwaarden geeft ook de suggestie van een positionering die er niet is, met name dat een school bij een inschrijving voorwaarden zou kunnen stellen. Dit plaatst de leerling/ouders in een scheefgetrokken positie t.a.v. de school. Met deze bedenkingen voor ogen pleiten wij ervoor dat naar een andere formulering wordt gezocht om aan te duiden dat de school de tijd kan nemen voor een aftoetsing van de 'redelijke aanpassingen' en het uitspreken van een weigering op basis van 'de disproportionaliteit van de redelijke aanpassingen'.

Het lijkt ons daarbij wezenlijk dat er geduid wordt op een actie van de school, cfr. 3.1. geen automatisme. Misschien dus de mogelijkheid voor een school tot inschrijving 'met onderzoek van de redelijke aanpassingen'. Het komt erop neer dat de school dan een bepaalde tijd vraagt om de 'redelijke aanpassingen' te onderzoeken en de inschrijving nog kan weigeren op basis van disproportionaliteit van de redelijke aanpassingen te komen.

3.3. Indien de school de disproportionaliteit bevestigt ?

Onder art. II.11.§2. lezen we:

'Indien na het overleg de school de disproportionaliteit van de aanpassingen die nodig zijn, bevestigt, wordt de inschrijving... ontbonden'.

In het voorontwerp DAM decreet stond onder art. II.8.§3:

'kunnen slechts door de school geweigerd worden indien de maatregelen of aanpassingen disproportioneel zijn'.

In het voorontwerp DAM-decreet stonden onder art. II.8.§3. ook veel meer over deze afweging:

Het schoolbestuur beslist tot een gemotiveerde weigering na overleg met de ouders, de personeelsleden van het schoolteam en het centrum voor leerlingenbegeleiding dat de school begeleidt en motiveert waarom de gevraagde aanpassingen disproportioneel zijn.

Zij houdt daarbij rekening met volgende elementen :

1° de verwachtingen van de ouders ten aanzien van het kind en ten aanzien van de personeelsleden van het schoolteam die bij de leerling betrokken zijn en de concrete en de te verwachten ondersteuningsnoden van de leerling op het vlak van de leergebieden, sociaal functioneren, communicatie en mobiliteit voor de inschatting van de noodzakelijke aanpassingen;

2° de beschikbare ondersteunende maatregelen binnen én buiten het onderwijs voor de inschatting van de (dis)proportionaliteit.

Het is belangrijk dat in deze context en omwille van de rechtszekerheid, de actie van de school steeds als een weigering wordt benoemd. En verder dat de school formeel (dus op papier) moet aantonen dat de redelijke aanpassingen disproportioneel zijn.

Onze inschatting is dat bij leerlingen met een ernstige verstandelijke of meervoudige beperking (bvb. met attest type 2) de school zelfs geen aftoetsing van redelijke aanpassing meer zal moeten maken.

Probleem is dat met het recht op buitengewoon onderwijs zomaar gelijk stelt aan het recht een school om te weigeren. Daardoor blijft en niets over van het inschrijvingsrecht inclusief onderwijs.

Maar : een fragment uit het BNM (artikel II.11) wijst mogelijks wel op een inschrijvingsrecht... maar is vermoedelijk voor interpretatie vatbaar:

§2. Leerlingen die beschikken over een verslag als vermeld in artikel 15 worden door een school voor gewoon onderwijs onder ontbindende voorwaarde ingeschreven. De school organiseert overleg met de ouders, de klassenraad en het CLB, over de aanpassingen die nodig zijn om de leerling mee te nemen in het gemeenschappelijk curriculum of om de leerling studievoortgang te laten maken op basis van een individueel aangepast curriculum.

Wij voorzien dus dat er nog veel discussie van zal komen, omdat het recht op inclusief onderwijs niet stevig genoeg wordt geformuleerd.

Vanuit de onderwijskoepels vreest men vooral dat heel wat leerlingen, met een attest buitengewoon onderwijs zich toch aanmelden bij een school voor gewoon onderwijs. Daarbij wil men vermijden dat de nieuwe school al te veel dient te investeren in een (nieuwe) argumentatie voor een weigering.

Vanuit een rechtenperspectief is de actie benoemen als een 'bevestiging' van de disproportionaliteit van de redelijke aanpassingen volledig misplaatst. Het is ten eerste tendensieus, want het geeft aan dat er al een vooronderstelling is dat de 'redelijke aanpassingen' disproportioneel zouden zijn, terwijl ze toch steeds contextgebonden zijn. Ten tweede is dit een te zwakke verwoording van de verantwoordelijkheid van de school. Bevestigen klinkt als een gedeelde verantwoordelijkheid, waarbij men een stelling waar een ander verantwoordelijk voor is, bijtreedt.

COMMENTAAR 4:

Het is niet duidelijk tegen wie men in beroep kan gaan.

We merken dat dit niet duidelijk benoemd wordt als een 'weigering'. Maar komt een doorverwijzing naar buitengewoon onderwijs op basis van een attestering van het CLB niet neer op een weigering van gewoon – inclusief – onderwijs ? En is er dan voldoende verschil tussen een attestering buitengewoon onderwijs als het vastleggen van een 'recht op buitengewoon onderwijs' door het CLB en de beslissing van de school om het aanbod van gewoon – inclusief – onderwijs stop te zetten. Ook hier is het om reden van rechtszekerheid belangrijk vast te leggen wie 'weigert' en tegen wie en hoe in beroep kan gegaan worden.

Reeds eerder (Standpuntnota GRIP oktober 2012, p14) hebben we aangegeven dat het aangewezen zou zijn om niet meer te spreken van een 'attest buitengewoon onderwijs', maar dit een andere benaming te geven die geen connotatie heeft met 'buitengewoon onderwijs' (een plaats), maar wijst op een nood aan meer ondersteuning. Dit houdt dan concreet wel het recht in op buitengewoon onderwijs, maar evenzeer een indicatie voor meer ambulante ondersteuning (binnen GON of als dit ontoereikend is vrijwillige klas-assistenten, PAB...).

COMMENTAAR 5:

Het advies van Centrum voor Gelijkeid van Kansen en voor Racismebestrijding wordt door de Vlaamse regering naast zich neergelegd.

GRIP staat duidelijk niet alleen in zijn kritiek op dit decreet. Het Centrum voor Gelijkeid van Kansen en voor Racismebestrijding (CGKR) bracht op 7 mei 2013 reeds een negatief advies uit:

'Hoewel het voorliggend ontwerp van decreet de bedoeling heeft om een eerste stap te zetten richting de implementatie van het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap, stelt het Centrum vast dat het tegelijk op een aantal cruciale punten niet tegemoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit dit VN-Verdrag. In het bijzonder biedt het ontwerp van decreet onvoldoende garanties voor het inschrijvingsrecht van leerlingen die het gemeenschappelijk curriculum niet kunnen volgen, wordt er vastgehouden aan de medische classificatie en worden er geen bijkomende financieringsmaatregelen voorzien ter ondersteuning van de leerlingen met een handicap en de scholen.'

'Het Centrum is bovendien bezorgd dat met voorliggend ontwerp een basis wordt gecreëerd die de verdere realisatie van een inclusief onderwijssysteem zou kunnen vertragen.'

Het is hoogst verwonderlijk dat dit advies van het CGKR, dat het mandaat heeft van onafhankelijk opvolgingskader voor de implementatie van het VRPH, door de Vlaamse regering naast zich neer wordt gelegd.

Bijlage:

Van DAM naar BNM

DAM staat voor 'Decreet betreffende dringende en andere maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften'.

Dit decreet komt er ter uitvoering van een reeks dringende beleidsmaatregelen genomen op 15 juli 2011. Deze maatregelen werden genomen op basis van de inschatting dat er te weinig draagvlak was voor de invoering van leerzorg.

Een reeks van deze maatregelen hebben duidelijk voor ogen om het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap te implementeren. Zo staat er ook een maatregel in over het inschrijvingsrecht:

'Een nieuw basisartikel uitwerken over het inschrijvingsrecht van leerlingen met een handicap conform de terminologie zoals voorzien in het VN-Verdrag (o.a. redelijke aanpassingen en (dis)proportionaliteit) en rekening houdend met de criteria voor het beoordelen van redelijke aanpassingen zoals vermeld in het protocol van 19 juli 2007'.

We lezen dan ook in het voorontwerp van decreet, dat principieel werd goedgekeurd door de Vlaamse regering:

§2. Het recht op inschrijving, vermeld in artikel 37bis, §1, geldt in principe voor leerlingen die beschikken over een verslag als vermeld in artikel 15. De school neemt ondersteunende maatregelen of verricht redelijke aanpassingen die nodig zijn om de effectieve participatie van de leerling aan het onderwijs te vergemakkelijken en zijn inclusie te bewerkstelligen.

§3. Leerlingen vermeld in §2, met uitzondering van de leerlingen voor wie type 8 van toepassing is, kunnen onder ontbindende voorwaarde ingeschreven worden en **kunnen slechts door een schoolbestuur van een school voor gewoon (basis) onderwijs worden geweigerd indien de maatregelen of de aanpassingen waarvan sprake in §2 disproportioneel zijn.**

Dit komt er dus op neer dat alle leerlingen inschrijvingsrecht krijgen en dat een school die wil weigeren, volgens een welbepaalde procedure duidelijk moet aantonen dat de 'redelijke aanpassingen' die gevraagd worden disproportioneel zijn.

In een standpuntnota (oktober 2012) pleiten we vanuit GRIP ervoor om de kern van het inschrijvingsrecht, los van een aantal andere discussies, zo vlug mogelijk decretaal vast te leggen... met de hoop dat dit al van kracht kan zijn bij inschrijvingen voor het schooljaar 2013-2014.

Ondanks een reeks punten van kritiek, pleit GRIP voor het spoedig doorvoeren van een aangepast decreetvoorstel, zodat het van kracht kan worden voor de inschrijvingen voor het schooljaar 2013-2014. De kern van het decreet zou moeten zijn: het vervangen van de 'draagkrachtafweging' door de toetsing van 'redelijke aanpassing'.

Het systeem van types wordt best zo snel mogelijk verlaten. Daarom stellen we ook voor om in dit decreetsvoorstel niets op te nemen wat de huidige typologie van het buitengewoon onderwijs versterkt of bestendigt. Geen actualisatie van definities, geen creatie van type 9 of aanzet tot meer scholen OV 4.

Dit voorontwerp van decreet (DAM) stuitte bij een eerste aftoetsing met de onderwijskoepels en de vakbonden op grote weerstand: enerzijds vond men dat dit te ver ging, maar anderzijds vond men ook dat het nog te zeer vanuit een medisch model vertrok, niet vanuit een analyse van de specifieke leernoden. Ook het advies van de VLOR was negatief. Om gehoor te geven aan deze opmerkingen en in afstemming met de meerderheidspartijen werd een nieuw voorstel uitgewerkt, dat nu de naam krijgt '**ontwerp van decreet betreffende belangrijke en noodzakelijke maatregelen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften**'. Hierover werd terug in onderhandeling gegaan met de vakbonden en de onderwijskoepels.